

מ"ת 9639/07/18 - נאדר זידאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 9639-07-18 ישראל נ' זנגריה (עצור בפיקוח) ואח'

מספר בקשה: 19

בפני כב' השופט זיאד הווארי, סגן נשיא
המבקש: נאדר זידאן (עצור בפיקוח)
נגד מדינת ישראל
המשיבה:

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר, בה מתבקש בית המשפט לשנות את התנאים החלים על המבקש, כך שיתאפשר לו לצאת ממעצרו בפיקוח אלקטרוני לצורך יציאה לעבודה.
2. כנגד המבקש הוגש לבית משפט זה, כתב אישום המייחס לו עבירות של נשיאה והובלת נשק שלא כדין, רכישה והחזקת נשק שלא כדין והסתייעות ברכב לביצוע פשע.
- בתמצית נטען בכתב האישום, כי ביום 20.6.18 או סמוך לו, קשר המבקש עם נאשם נוסף לבצע עסקת נשק, במסגרתה ימכור לו הנאשם הנוסף נשק מסוג תת מקלע מאולתר (להלן: "הנשק"). בהמשך ובהתאם לתכנון המוקדם הגיע המבקש לחורשה סמוכה לטובא זנגריה, שם מסר לו הנאשם הנוסף תיק ובו הנשק. סמוך לאחר מכן נתפס המבקש עם הנשק במסגרת חסימה משטרתית יזומה.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים.
- בדיון מיום 12.7.18 הסכים ב"כ המבקש לקיומן של ראיות לכאורה ושל עילת מעצר בעניינו. לבקשתו ובהעדר התנגדות המשיבה נשלח המבקש לשם קבלת תסקיר מעצר של שירות המבחן.

בתסקיר שהתקבל ביום 30.7.18, המליץ שירות המבחן על שחרורו של המבקש לחלופה שהוצעה בבית הוריו בכפר מנדא, בפיקוחם ובפיקוח אחותו. עם זאת במסגרת ההחלטה מיום 3.8.18 (כב' השופטת אריאלי), נקבע כי נוכח מכלול השיקולים בעניינו של המבקש, לרבות הערכת המסוכנות בעניינו ועברו הפלילי, אין מקום לשחרר את המבקש בחלופת מעצר כהמלצת שירות המבחן, אך ניתן יהיה להורות על מעצר בפיקוח

אלקטרוני, בכפוף להימצאות מקום ומפקחים מתאימים. עוד נקבע כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן לעניין מקום המעצר בפיקוח אלקטרוני וזהות המפקחים שעה שמדובר במקום בו התגורר המבקש ערב מעצרו ובפיקוח בני משפחה קרובים. על כן נקבע כי ניתן יהיה לשקול מעצר המבקש בפיקוח אלקטרוני ככל שיסכים לכך ויציע חלופה אחרת, הן מבחינת מקום המעצר והן מבחינת זהות המשמורנים.

המבקש הגיש ערר לבית המשפט העליון על החלטת כב' השופטת אריאלי. בהחלטה מיום 14.8.18, מאת כב' השופטת ברק-ארז, התקבל הערר חלקית באופן בו נקבע כי שירות המבחן יגיש תסקיר משלים, בו תיבחן אפשרות מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני בבתיים של קרובי משפחה נוספים לצד האפשרות שהוצגה בביתו של המבקש. כעולה מהחלטת בית המשפט העליון, זו התבססה בעיקר על החשש שעלה מתסקיר שירות המבחן לשלומם של המבקש כאשר הוא מצוי במעצר.

תסקיר המעצר המשלים הוגש ביום 28.8.18 ובמסגרתו המליץ שירות המבחן על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני בדירה פרטית בכפר מנדא השייכת לקרובי משפחתו של המבקש ובפיקוחם. במסגרת הדיון מיום 5.9.18, לאור המלצת התסקיר, העדר התנגדות המשיבה להמלצה וכן לאחר קבלת חוות דעת מנהלת האיזוק האלקטרוני, קיבל בית המשפט (כב' השופטת רננה גלפז - מוקדי) את המלצת שירות המבחן והורה על מעצר המבקש בפיקוח אלקטרוני בבית קרובי משפחתו ובפיקוחם.

4. ביום 26.11.18 הגיש ב"כ המבקש את הבקשה שלפניי, במסגרתה טען כי המבקש מאורס והיה אמור להתחתן לפני מספר חודשים לולא מעצרו. הוסיף, כי המבקש חייב לעבוד כדי שיכין עצמו לפרנסת אשתו לעתיד וכי אין הצדקה להותיר אותו ללא פרנסה. על כן ביקש להורות על יציאתו לעבודה במוסך משפחתי בכפר מנדא מדי יום, בין השעות 06:00-18:00.

ב"כ המבקש שב על טענותיו בדיון לפניי וטען כי האינטרס הציבורי מחייב כי אדם המצוי במעצר מחוץ לכותלי הכלא יעבוד לפרנסתו. הוסיף והפנה לנסיבותיו של המבקש, אשר התארכו לפני מעצרו וכן לעובדה כי מקום העבודה המוצע הינו בקרבה למקום מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני. בתגובה לעמדת המדינה בדיון טען כי היא שוגה בפרשנותה את פסיקת בית המשפט העליון, תוך ששב וטען כי אינו מבקש לבטל את הפיקוח האלקטרוני החל על המבקש. לטענתו, מקום בו מאפשרים לעצורים בפיקוח חלונות למשך מספר שעות, יש מקום "להרחיב" חלון זה לצורכי פרנסה.

מנגד, התנגדה ב"כ המשיבה לבקשה וטענה כי אינה עומדת בדרישות החוק לגבי עיון חוזר. ב"כ המשיבה הוסיפה והפנתה לכך כי המבקש אינו במעמד של משחורר בערובה אלא במעמד של עצור באיזוק, ועל כן אין לאשר את יציאתו לעבודה טרם יוחלט על שינוי מעמדו. לעניין זה אף הציגה פסיקה של בית המשפט העליון.

דיון והכרעה

5. לאחר שבחנתי את טענות באי כוח הצדדים הגעתי לידי מסקנה כי דינה של הבקשה להידחות לשעה הזו.

ראשית אזכיר כי המבקש שלפנינו הינו במעמד של עצור עד תום ההליכים בפיקוח אלקטרוני, על כל המשתמע מכך, ולפיכך, כל עוד מצוי המבקש תחת סטטוס זה, אין מקום להורות על שחרורו לעבודה.

עמדה על הדברים כב' השופטת ברון בבש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל (פורסם ביום 28.2.16):

"כפי שברור שמי שעצור מאחורי סורג ובריא לא ניתן לאפשר את יציאתו לעבודה, בה במידה הדעת נותנת כי מי שעצור באיזוק אלקטרוני לא ניתן לאפשר לו לשהות מחוץ למקום הפיקוח למטרה זו, לא כל שכן מקום שמדובר בבקשה לצאת מתחומו למספר שעות רב כל כך. סבורתני כי יציאה ממקום הפיקוח לפרק זמן ממושך, להבדיל מפתחת "חלונות" באישור בית המשפט כגון לצרכי התאוררות, סידורים רפואיים או הגעה לדיונים בבית המשפט, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את עצם היותו של המפוקח בסטטוס של עצור עד תום ההליכים. על כן, טרם שתישקל אפשרות לצאת לעבודה, על העצור בתנאי איזוק אלקטרוני להראות כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה כך שאין צורך באמצעי זה. רק אז, עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ועל שחרור לחלופת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ"עצור" ל"משוחרר בתנאים מגבילים", ויכול שתישקל במקרים המתאימים האפשרות לצאת לעבודה".

בענייננו, במסגרת בקשתו כלל לא ביקש המבקש את שינוי הסטטוס בו הוא מצוי ממעצר בפיקוח אלקטרוני למשוחרר בתנאים מגבילים, אלא רק "הקלה בתנאי המעצר", בדרך של יציאתו לעבודה תוך שהוא מצוי במעמד של עצור בפיקוח אלקטרוני. כאמור פסיקת בית המשפט העליון שללה אפשרות זו, תוך שערכה הבחנה בין פתיחת "חלונות" באישור בית המשפט ובין יציאה לעבודה לפרק זמן ממושך. מעבר לנדרש אוסיף, כי פסיקת בית המשפט העליון אף קבעה כי פתיחת חלונות למי שנתון במעצר בפיקוח אלקטרוני מוגבלת ככלל לצרכים אישיים חיוניים (כגון טיפול רפואי) או לצרכים טיפוליים- שיקומיים ולא לצרכי התאוררות בלבד (ראו בש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו). בנסיבות אלו ניתן היה לדחות את הבקשה מטעם זה בלבד.

אולם גם אם הייתי רואה את הבקשה דנן כבקשה לשינוי סטטוס (וזאת בניגוד לעמדתו המפורשת של ב"כ המבקש בדיון שנערך), הרי שלעת הזו אין לטעמי כל מקום לקבלה.

כידוע, על בקשה לעיון חוזר לעמוד בתנאים אשר נקבעו בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו- 1996 (להלן: "החוק"), אשר קובע כדלקמן:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם

נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה

אזכיר, כי כנגד המבקש הוגש כאמור כתב אישום חמור, אשר הכלל, נוכח המיוחס לו, הינו מעצר עד לתום ההליכים. בתסקיר אשר נערך וחרף ההמלצה הסופית בעניינו, התרשם שירות המבחן כי המבקש הינו בעל אישיות נגררת, המתקשה להפעיל שיקול דעת בוגר ומוסר. על רקע דברים אלו העריך שירות המבחן כי קיים סיכון בינוני להישנות עבירות דומות מצדו. עוד אזכיר כי למבקש עבר פלילי חדש יחסית בתחום האלימות, בגינו ריצה מאסר בעבודות שירות למשך 6 חודשים.

בנסיבות אלו ברור כי בעניינו של המבקש עולה מסוכנות ממשית, אשר עליו להוכיח כי פחתה טרם ניתן יהיה לבחון את שינוי הסטטוס בו הוא מצוי. אוסיף ואזכיר כי ההחלטה לעצור את המבקש בפיקוח אלקטרוני בכתובת בישוב מגוריו, בה הוא שוהה כיום, התבססה בעיקרה על החשש שעלה בתסקיר שירות המבחן לשלומם של המבקש נוכח מעצרו מאחורי סורג ובריח (ראו לעניין זה סע' 12 להחלטת בית המשפט העליון בעניינו של המבקש), עניין אשר אין חולק ואף לא נטען כי יש לו השלכה על הבקשה דנן.

בעניינו, בקשת המבקש ליציאה לעבודה התבססה רק על הטענה כי הוא מאורס וחייב לעבוד כדי להכין עצמו לפרנסת אשתו בעתיד. הבקשה הוגשה פחות משלושה חודשים לאחר ההחלטה הרלוונטית, במסגרתה הוחלט על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני.

בנסיבות אלו אין ספק כי לא התקיימו לשעה זו התנאים הקבועים בסעיף 52(א) לחוק, באופן אשר יצדיק עיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש, כאשר לא ניתן לומר כי חלף זמן ניכר מאז החלטת בית המשפט, לא הוצגו כל עובדות חדשות ואף לא הוצג כל שינוי נסיבות ממש. לעניין זה ברור כי "הצורך של המבקש לעבוד ולפרנס את אשתו לעתיד", כאשר האירוסים אף קדמו למעצרו של המבקש, אינו מהווה כשלעצמו שינוי נסיבות ואינו שונה באופן מהותי מזה של כל עצור בפיקוח אלקטרוני (או משוחרר בערובה) אחר, ודאי לנוכח פרק הזמן הקצר מאז התקבלה ההחלטה הקודמת בעניינו.

54678313

6. לאור כל האמור, אני דוחה את הבקשה.

7. המזכירות תמציא העתק החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשע"ט, 03 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.